

[Kim Behnke]

Kina. Der er ikke grænser for, hvad vi nu skal i gang med på trods af den måde, det kinesiske kommunistiske rædselsregime har opført sig på både over for sin egen frihedsbevægelse, men også endnu mere over for den apartheid, der finder sted i Tibet. Det er man ligeglad med. Der går man gerne i gang med ikke bare at tillade samhandel med Kina, men oven i købet at genoptage en dansk bistandspolitik, for nu skal vi rigtig give nogle milliarder og millioner til et regime, der opfører sig sådan over for sin befolkning. Her er der ingen grænser for, hvor large man er.

Jeg kan heller ikke lade være med at tænke på, at på det tidspunkt, hvor man i Kenya oplevede den noget usædvanlige adfærd, at regimet rigtig tog bitten på og smed de norske ambassadører, og hvad der ellers var, ud af landet og vi i Folketinget spurgte den danske udenrigsminister, hvad den danske reaktion på det var, kunne man folde hænderne og sige, at vi alligevel ser visse positive tegn på en udvikling i Kenya, og at vi synes, at det er vigtigt at fastholde de bastioner, vi har dernede, så vi kan medvirke til osv. osv. Her hagede man sig fast til det tyndeste tynde græsstrå. Om Sydafrika er der tale om, at vi alle sammen i verden har fået smidt en hel høballe i hovedet, og den vil man ikke holde fast i.

Det kan godt give en lille smule fornemmelse af, at man særlig i Socialdemokratiet og i SF ærgrer sig lidt over det, de Klerk er gået i gang med i Sydafrika. Det var meget lettere tidligere, for da vidste man ligesom, hvad man havde at tage og føle på. Man kunne udnævne Sydafrika til det værste af det værste på denne Jord, men nu er der begyndt at ske ting og sager dernede, og nu kan man ikke længere – tillad mig udtrykket – have den sort/hvide holdning til Sydafrika. Nu er man nødt til at nuancere sine synspunkter. Her er man ikke kommet så langt endnu, så man er i stand til at gøre det, i hvert fald ikke som politiske partier. Det er de respektive partiers vælgere til gengæld, og bortset fra Socialistisk Folkeparti, der har en overvægt af vælgere, der siger, at man skal opretholde sanktionerne, siger samtlige andre partiers vælgere, jf. en Observationsundersøgelse, der blev bragt i B.T. den 13. marts 1991, at man enten skal lempe eller helt afskaffe sanktionerne over for Sydafrika. Det er jeres vælgere, der siger det. Vi synes fra vores side, at man skulle tage at leve op til det i Folketinget.

Vi glæder os selvfølgelig over det lidt, der er at glæde sig over, for det skal man jo gøre, ellers er der ikke meget ved at være i et Folketing som det danske. Det er alligevel forstemmende at høre SF sige, hvad der i øvrigt er ganske rigtigt, at der også er en farlig højrefløj i Sydafrika. Jeg bryder mig ikke om de folk, der render rundt dernede med forskellige svastikaer og andre ting og tilbæder den slags idealer, men så meget desto mere er der brug for at give præsident de Klerk en styrket position, et styrket mandat. Hvad vil der ellers ske i Sydafrika? Der vil ske det, at den hvide højrefløj stiller sig op og siger til de Klerks vælgere, at der er da ingen grund til at støtte ham længere. Nu har han i den grad givet køb over for den store verden for at få lempet sanktionerne. Den store verden vender ryggen til og er ligeglad, næh, nu vil vi ikke have de Klerk længere, nu vil vi have den rene vare igen. Hvis det er det, man ønsker her i Folketinget, så sig da til, men det er bare ikke det, vi ønsker. Vi ønsker at give den mand det nødvendige mandat til, at han kan arbejde videre i landet dernede, præcis på samme måde som vi er så flittige til at give andre landes regeringer mandater til at arbejde videre i en positiv retning.

Der bliver fra nogles side rettet angreb mod det og sagt, at det nok bare er noget med at gavne dansk erhvervsliv. Jamen ærlig talt, hvis det skulle være tilfældet, melder jeg mig gerne først i rækken af dem, der gerne vil gavne dansk erhvervsliv, for andre lande har jo fuldt drøn på i øjeblikket med at genetablere sig i Sydafrika. Det kan da godt være, at vi kommer til allersidst som det tynde øl, men så er der altså udsolgt. Hvad har vi så haft ud af det, andet end at vi har skudt os selv i foden? Ja, undskyld, men jeg spørger bare. Derfor er det korte af det lange, at vi selvfølgelig er glade for den lille positive udvikling, der er sket i den danske holdning, og vi ønsker ved hjælp af dette lovforslag og den udvalgsbehandling, der nu skal være, at forsøge at få flest mulige ting belyst.

Vi glæder os til, at de Klerk besøger Danmark den 24. april, og til, at vi forhåbentlig i den anledning kan få nogle af spørgelserne ud af kosteskabet og få sat gang i en ordentlig debat her i landet. Der er stadig mellem de partier, der har haft mulighed for at besøge Sydafrika, og dem, der ikke har benyttet sig af den endnu, en afgrund af uvidenhed om, hvad der faktisk